

Το ολοκαύτωμα στο Κούγκι [13 Δεκεμβρίου 1803]

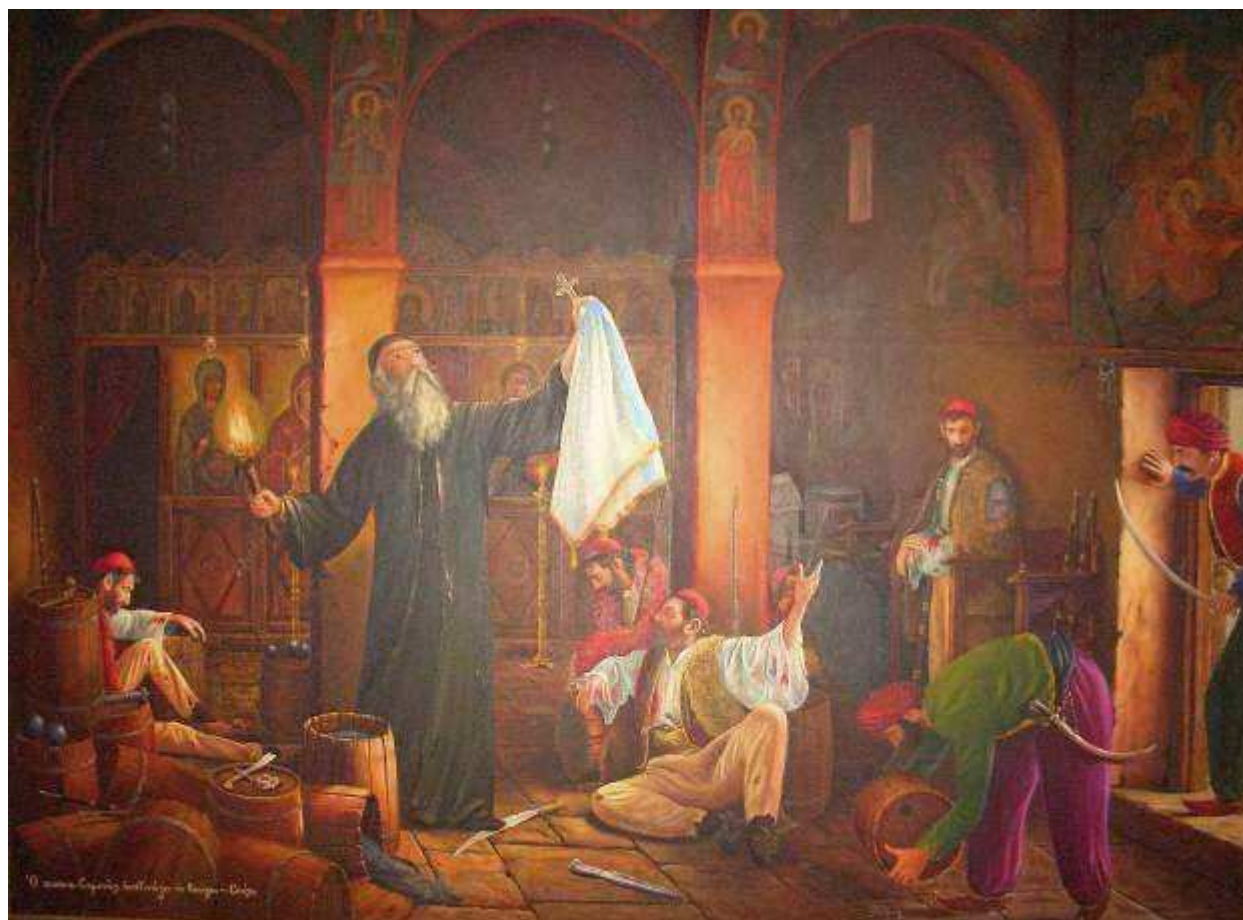
Γονική Κατηγορία: [Ιστορική Βιβλιοθήκη](#)

Κατηγορία: [Ελληνική Επανάσταση 1821 - Σύσταση Ελληνικού Κράτους](#)

Δημοσιευμένο στις [Σάββατο, 13 Δεκέμβριος 2014 12:00](#)

Από τον/την [Ιστοσελίδα "Ιστορία σαν σήμερα..."](#)

Προβολές: 51

Το Κούγκι είναι πύργος του Σουλίου στην Ήπειρο επάνω σε απότομο βράχο, στον οποίο υπάρχει και η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής. Όταν το 1803 οι τουρκαλβανοί κατέλαβαν το Σούλι, κλείστηκαν στο Κούγκι 600 Σουλιώτες με αρχηγό τον Φώτο Τζαβέλα. Προβάλλοντας αντίσταση απέκρουσαν τέσσερεις εφόδους των τουρκαλβανών του Αλή Πασά. Επειδή τα τρόφιμα εξαντλήθηκαν, οι πολιορκημένοι πρότειναν στον Αλή να βγουν αφού τους εγγυηθεί, πως δεν θα τους πειράξει.

Ο Αλή αναγκάστηκε να δεχθεί λόγω των μεγάλων απωλειών που υπέστη. Μετά την αναχώρησή τους έμεινε στο Κούγκι ο καλόγερος Σαμουήλ με δυο πολεμιστές για να παραδώσουν το φρούριο. Όταν όμως οι απεσταλμένοι ήρθαν να το παραλάβουν, ο Σαμουήλ έβαλε φωτιά στην πυριτιδαποθήκη και ανατινάχθηκαν όλοι στον αέρα. Την ηρωική αυτή θυσία την ύμνησε ο ποιητής Βαλαωρίτης στο ποίημά του **«Ο Σαμουήλ»**.

Ο εθνικός ιστορικός Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος στην Ιστορία του Ελληνικού Έθνους γράφει:

«Τρία έτη διήρκεσεν ο αγών ούτος και οι Σουλιώται δεν έπαυον νικηφορούντες ότε κατά Σεπτέμβριον του 1803, διά της προδοσίας του Πήλιου Γούση, εκυριεύθη τελευταίον το Σούλι, οι δε πρόμαχοί του υποχωρήσαντες εις την αγίαν Παρασκευήν και πάσχοντες τα πάνδεινα ιδίως εκ της δίψης, διότι οι περιζώσαντες αυτούς πολέμιοι είχαν καταλάβει τας των υδάτων πηγάς, συνήνεσαν τελευταίον, όχι να παραδοθώσιν, αλλά να συνθηκολογήσωσιν ότι θέλουσιν απέλθει ελευθέρως, όπου βούλωνται μετά των όπλων και των σκευών.

Ο Αλής εκύρωσε τας συνθήκας ταύτας και τη 12η Δεκεμβρίου 1803 εγκατέλειπον οι Σουλιώται την πατρίδα αυτών, διαιρεθέντες εις τρία σώματα. Εμειναν δε εις αγίαν Παρασκευήν ο μοναχός Σαμουήλ και πέντε έτεροι άνδρες ίνα παραδώσωσι τον χώρον και λάβωσι κατά τα συμφωνηθέντα το αντίτιμον των εν αυτώ σωζόμενων έτι πολεμοφοδίων.

ΑΛΛ ότε προσήλθον δύο Τούρκοι και εις γραμματεύς του Αλή ίνα εκτελέσωσι τους όρους τούτους, ο

γραμματεὺς του Αλή, αφού επλήρωσε τα χρήματα, εἶπε σαφῶς εἰς τον Σαμουήλ ὅτι θέλει υποστή δεινήν τιμωρίαν, αφού ἔσχε την αφροσύνην να παραδοθῆ εἰς χείρας του βεζύρη.

Ο δε «καμμίαν», ἀπήντησεν ἀμέσως, «δεν δύναται να μ ἐπιβάλῃ τιμωρίαν», και κενώσας το ὄπλον του ἐπὶ της πυριτοθήκης ἔθαψεν ὑπὸ τα ερείπια του τελευταίου ἐκείνου προμαχῶνος εαυτὸν τε και τους συναγωνιστάς και τους Τούρκους. Ουδ ἐλαττώνει την ἀξίαν της θυσίας ταύτης το γεγονός ὅτι ο Αλῆς ἔλαβεν αὐτήν ως πρόφασιν ἵνα θεωρήσῃ ἀκύρους τας προς τους Σουλιώτας γενομένας συνθήκας...».

Πηγή: [Ιστορία σαν σήμερα...](#)